

DRIEMANIE

Ronny Waterschoot

De speelruimte is een zolder waar alle rekwisieten, die later nodig zullen zijn, over en door elkaar liggen.

De belichting is summier of zelfs helemaal niet bestaande.(naargelang de locatie)

Actrice 1 komt als eerste binnen.

Ze dwaalt wat rond, neemt meerdere dingen in de hand, maar legt ze terug op hun plaats.

ACTRICE 1

Waar blijven ze nu?

Ze slentert wat verder en vindt haar oude baby pop.

ACTRICE 1

Mijn oude pop. .... (ze noemt de naam)

Ze wiegt de pop als een echte moeder haar baby en maakt de voor de hand liggende geluidjes.

Plots merkt ze de kinderen op in de zaal.

ACTRICE 1

Hé!! Wat leuk. Zoveel kinderen hier.

Kijk eens,....(naam pop).

Dag !!!

Zeg jij ook eens goedendag tegen de kinderen,..(naam pop)

En zeggen jullie niets?

Actrice 1 probeert de kinderen in de zaal te bewegen tot vrij luidruchtige begroetingen.

Ondertussen komt Acteur 2 binnen. Hij bekijkt het gedoe met een glimlach.

ACTEUR 2

Wat sta jij daar nu onnozel te doen?

ACTRICE 1

Wat zeg jij?

ACTEUR 2

Dat je onnozel doet.

ACTRICE 1

Horen jullie dat? Hij noemt ons onnozelaars.
Zullen we hem eens flink uitjouwen?

Actrice 1 en de kinderen jouwen Acteur 2 uit.

ACTEUR 2

(hij brult en gesticuleert als een leeuw)

*Actrice 1 zet de kinderen ertoe aan terug te brullen. Zelf brult en gesticuleert zij zo hevig tegen Acteur 2 dat deze moet terugdeinzen.
De kinderen en Actrice 1 winnen en het wordt stil.*

ACTRICE 1

Waar blijven de anderen? Als we heel deze zolder moeten opruimen, moeten ze niet te lang meer op zich laten wachten.

Acteur 1 en Actrice 2+3 springen tevoorschijn.

ACTEUR 1

Gegroet jonkvrouw.

*De vijf vrienden beginnen elkaar op allerlei manieren te begroeten.
In verschillende talen. Met verscheidene bewegingen. Van gewoon handdruk,
over kusjes op de wang tot het neuzeneuzen van de Eskimo's.
Ze betrekken ook de kinderen bij deze begroetingen, zeker het neuzeneuzen.*

ACTRICE 2

Nu moeten we toch echt aan de slag, anders geraken we nooit klaar.

*Iedereen schiet in actie. Allerelei wordt verplaatst, naar elkaar toegegooid en teruggegooid. Zo ontstaat een ritme.
Op een gegeven ogenblik ontdekken ze een stapel boeken.
Elk neemt er één of twee.
Ze beginnen te lezen:*

ALLEN

Er was eens...
Once upon a time...
Il était une fois...
Es war einmal...

ACTRICE 2

Er was eens een bos...

De anderen bouwen met summiere middelen een bos.

Het was al laat in de namiddag.
Het begon stilaan donker te worden in het bos.
Lena was al lang op stap.

Lena begint te stappen. Ze is vermoeid.

LENA

Ik denk dat ik verloren ben gelopen.

ACTRICE 2

Het werd donkerder en donkerder.
Ze hoorde de geluiden van het bos: de bomen schuifelden hun blaren overeen, zachte dierenpoten liepen over dennennaalden, enkele late vogels floten nog vlug een lied.

Actrice 1+2 en Acteur 1+2 maken deze geluiden.

Een uil begon te krassen, een andere antwoordde en nog één en nog één.
Lena schrok en werd bang.

Lena loopt met schrikgeluidjes naar achter de kinderen.

In de verte zag ze een licht opflakkeren.

Acteur 2 staat midden fond en schijnt met een felle zaklantaarn.

LENA

Daar zullen wel mensen wonen. Die zullen mij toch wel onderdak geven?
Maar hoe geraak ik daar?

ACTRICE 2

Zullen wij haar leiden?

*Iedereen geeft samen met de kinderen instructies aan Lena.
Zij gaat links en rechts en voorwaarts tussen de kinderen door.
Ondertussen verplaatsen Acteur 1 + Actrice 1 een aantal dingen en wordt de speelruimte omgetoverd tot het huisje van de oude man.
Wanneer Lena aan de rand van de speelruimte is gekomen, doet ze alsof ze aanklopt. Eén van de anderen maakt het klop geluid.*

OUDE MAN

Binnen!

*Lena doet alsof ze een deur opent en binnengaat.
Eén van de anderen maakt het geluid van een piepende deur.
De oude man zit in een zetel.
De anderen zijn nu hen en haan en koe.*

Goedenavond meisje.

LENA

Goedenavond meneer.

*De hen kakelt, de haan kraait en de koe loeit.
Lena gaat wat verder weg staan van de dieren.*

OUDE MAN

En wie ben jij meisje?

LENA

Ik ben Lena. Ik ben het eerste deel van een drieling. Ik was op weg naar mijn vader. Maar ik ben verloren gelopen. Zou ik vannacht hier kunnen blijven? Morgen bij daglicht zal ik mijn weg wel terugvinden.

OUDE MAN

Hennetje,
Haantje,
Bonte koe
Wat zeggen jullie hiertoe?

De hen kakelt, de haan kraait en de koe loeit en dan plots:

DIEREN

Okidoeks!!

OUDE MAN

Ze zijn het ermee eens dat je hier blijft.
Kijk, we hebben meer dan voldoende in huis.
Ga jij nu maar eens lekker koken voor ons.

*Lena pakt potten en pannen en beeldt uit dat ze kookt.
De geluiden worden een ritmisch geheel.
De anderen maken de geluiden van het vuur, van het sissen en kissen*

*van de ingrediënten in de pan.
Uiteindelijk schept ze twee borden vol met eten.
Ze geeft er één aan de oude man en begint zelf het andere schrokkenig
leeg te eten.*

LENA

Dat was lekker.
Maar nu zou ik willen gaan slapen.
Ik ben echt heel moe.
Is hier ergens een bed?

De dieren maken plots een hels kabaal met hun geluiden.

DIEREN

Aan ons heb je niet gedacht
Slaap jij maar slecht vannacht.

OUDE MAN

Ga de trap maar op.
Boven vind je een kamer met twee bedden.
Maak ze op.
Over een paar minuten kom ik ook naar boven.

*Lena doet alsof ze de trap opgaat.
Ondertussen veranderen de anderen het speelbeeld in een slaapkamer.
Lena maakt één bed klaar, kruip erin en slaapt.
De oude man komt boven. De anderen volgen.
Ze kijken even naar Lena en schudden het hoofd.
Ze stoppen haar in een grote zak en leggen haar achter de rommel.*

ACTRICE 2

's Anderendaags ging Lara op stap.
De avond begon te vallen toen ze al diep in het bos was.
De uilen krasten weer.
En ook Lara vluchtte dieper het bos in.

*Lara vlucht naar achter de kinderen.
Acteur 2 schijnt weer met zijn zaklantaarn.
De kinderen leiden Lara naar het huis.
Eigenlijk gebeuren precies dezelfde acties als tevoren
maar in een vlugger tempo (versnelde film).
Lara klopt aan.*

OUDE MAN

Binnen!

Lara gaat binnen; Weer dezelfde geluiden.

Goedenavond meisje.

LARA

Goedenavond meneer.

*De hen kakelt, de haan kraait en de koe loeit.
Lara gaat ver van hen weg staan.*

OUDE MAN

En wie ben jij meisje?

LARA

Ik ben het tweede deel van een drieling. Ik heet Lara.
Mag ik vannacht hier blijven?

OUDE MAN

Hennetje,
Haantje,
Bonte koe,
Wat zeggen jullie hiertoe?

De hen kakelt, de haan kraait en de koe loeit en dan plots:

DIEREN

Okidoeks!

OUDE MAN

Ga jij nu maar eens lekker koken voor ons.

*Lara doet ook het spelletje met de potten in een zeer hoog tempo.
De anderen spelen weer vuur en sissen en kissen.
Eén bijkomend element:
Lara pelt en snijdt een ui en begint te wenen.
Ze schept zichzelf een bord vol en eet gulzig.*

LARA

Dat was lekker.
Nu wil ik slapen.

Terwijl Lara de trappen opgaat, maken de dieren een hels kabaal

*en veranderen ondertussen de speelruimte.
Lara kruipt zonder boe of ba in bed.
Terwijl de dieren hun versje zeggen stoppen ze Lara in een zak.*

DIEREN

Aan ons heb je niet gedacht
Slaap jij maar slecht vannacht!

ACTRICE 2

De volgende dag ging een derde meisje op stap.
En weer werd het donker in het bos.
Enkele late vogels zongen nog hun lied.

*De anderen fluiten als vogels.
Lieve fluit terug.*

LIEVE

Dit is leuk.
Doen jullie mee.

*Lieve probeert de kinderen mee te doen fluiten.
Plots krassen de uilen weer.
Lieve gaat tussen de kinderen staan en zet hen aan het gekras te
beantwoorden.
Alex schijnt weer met zijn zaklantaarn.*

LIEVE

Kijk! Daar schijnt een licht.
Misschien kan ik daar wel schuilen voor de nacht.

*Lieve gaat terug in het speelveld staan en klopt beleefd en zacht aan.
Iemand maakt haar klopgekluis.
Yves reageert niet. Hij lijkt te slapen.
Ook de hen, de haan en de koe reageren niet.*

LIEVE

Ze horen me niet.

*Lieve klopt iets harder.
Geen reactie.*

LIEVE

Het zal nog harder moeten.
Helpen jullie even.

*Lieve zet de kinderen er toe aan mee te kloppen.
Yves en de dieren schrikken hevig en:*

OUDE MAN

Wat gebeurt er?
Kom maar binnen, lawaaimaker.

Lieve gaat naar binnen.

LIEVE

Goedenavond meneer.

OUDE MAN

Goedenavond meisje.

De hen kakelt, de haan kraait, de koe loeit.

LIEVE

Wat een mooie lieve dieren!

Lieve gaat tot bij de dieren en streelt ze over het hoofd.

Dag lief hennetje. Kakel nog eens.

*De hen kakelt en Lieve kakelt een antwoord.
Misschien doen de kinderen wel mee.*

Dag fiere haan.

De haan kraait en Lieve ook.

En wat ben jij een mooie bonte koe.

De koe loeit en dus ook Lieve

OUDE MAN

En wie ben jij, lief meisje?

LIEVE

Ik ben Lieve.

OUDE MAN

Het derde deel van een drieling, vermoed ik. En je bent verloren gelopen.
En je wilt onderdak voor de nacht.

LIEVE

Hoe weet u dat?

OUDE MAN

Ik heb al heel wat meegemaakt en dus weet ik veel.

LIEVE

Oh, goed. Maar kan ik hier de nacht doorbrengen?

OUDE MAN

Hennetje,
Haantje,
Bonte koe,
Wat zeggen jullie hiertoe?

De hen kakelt, de haan kraait, de koe loeit en dan plots:

DIEREN

Oki- oki- doeks!!!

OUDE MAN

Ze zijn het ermee eens, op voorwaarde dat jij ons een lekkere maaltijd klaarmaakt.

LIEVE

Komt voor elkaar.

*Lieve begint het spel met de potten en de pannen.
Maar alles klinkt nu veel mooier, melodieuzer bijna.
Ze geeft de hen en de haan zaadjes. Beiden pikken naar hartelust.
De koe geeft ze een grote kom en er wordt flink gelikt en geslobberd.
Dan schept ze een bord vol voor de oude man en zichzelf.
Beiden eten rustig en uiterst beleefd.*

OUDE MAN

Je zult nu wel moe zijn. Ga de trap maar op en ga maar slapen.

Lieve gaat de dieren goedenacht wensen en gaat dan de trap op.

*Ze dekt de twee bedden en kruipt dan in een van de twee.
 Er ontstaat plots een hels kabaal, ook dierengeluiden.
 Lieve slaapt door alles door.
 Het hele speelveld verandert in een prachtig kasteel.
 De oude man staat nu mooi uitgedost en met een kroon op het hoofd
 naast het bed van Lieve.
 Met een Sneeuwwitjeskus maakt hij haar wakker.*

ACTRICE 2

En ze leefden nog lang en gelukkig.

ACTEUR 2

En hadden vele en lange kinderen.

ACTRICE 1

Hahaha! Wat ben jij geestig.

Een beetje getrek en geduw tussen de twee.

ACTEUR 1

Rustig, rustig, rustig. Verder opruimen, kom.

*Iedereen gaat terug aan het werk.
 Actrice 1 kijkt nog even in een boek en krijgt zodoende een idee.
 Ze begint ijverig te zoeken en vindt een paar laarzen, een grote sleutel
 en een soort djellaba. Ze legt de drie voorwerpen in het midden van de
 ruimte. Ze trekt Actrice 2+3 mee naar de voorwerpen en:*

DWERG A

Wij zijn drie dwergen.

*De drie meisjes nemen een houding aan die ons doen veronderstellen
 dat ze dwergen zijn. Ze vervormen ook hun stem.*

DWERG A

De laarzen zijn voor mij.

DWERG G

Jij kunt daar met je lompe, grote voeten niet in.

DWERG A

Wie heeft er hier lompe voeten?

DWERG L

Jij! Dat zei ze net.

DWERG A

En jij bent helemaal lomp.

DWERG G

Kijk nu toch eens naar jezelf, vetgans.

DWERG L

Luister. Dit geruzie hangt me de keel uit. Ik ben de oudste. Ik neem de laarzen en de sleutel en de mantel.

DWERG G

Dat mag niet. De koningin zei dat ieder van ons iets moest nemen en dat we dan samen op avontuur moesten.

DWERG A

Juist. Dus ik neem de laarzen.

DWERG G

Dat doe je niet!

*Dwerg A wou net de laarzen nemen, maar Dwerg G is haar net voor.
Er ontstaat een trek en duw gevechtje.
Ondertussen probeert Dwerg L de mantel en sleutel te nemen.
De twee anderen zien dat en storten zich op haar.
Nu ontstaat er echt een haartjespluk gevecht tussen de drie.
Erik komt aangestapt en haalt hen uit elkaar.*

ERIK

Wat is hier aan de hand?!
Stop met dat vechten!

*Erik slaagt erin ze uit elkaar te halen.
De voorwerpen liggen nu aan zijn voeten.
De dwergen zitten klein en hijgend voor hem.*

ERIK

Vertel nu eens, waarom vechten jullie?

DWERG G

Onze koningin heeft ons een paar laarzen en een sleutel en een mantel gegeven.

ERIK

En wat is daar zo bijzonder aan?

DWERG A

Wie de laarzen aandoet, wordt direct overal heen gebracht waar zij zich wenst.

DWERG G

En zij wil die laarzen voor haar en ze kan er verdorie met haar lompe voeten niet eens in.

DWERG A

Ik heb geen lompe voeten!!!

Bijna vliegen G en A elkaar terug in het haar, maar Alex houdt ze uiteen.

ERIK

Rustig maar. En wat is er speciaal aan die mantel?

DWERG L

Die maakt de drager onzichtbaar.

DWERG A

En met die sleutel kan men alle deuren en sloten van de hele wereld openen.

ERIK

Dat klinkt interessant.

DWERG L

En ik ben de oudste. Daarom wil ik die drie dingen in bewaring nemen en zo al dat geruzie vermijden.

DWERG A

In bewaring nemen! Van zodra je die dingen in je poten hebt ga je er mee lopen en laat ons in de steek.

DWERG L

Noem jij mij een dief?!

DWERG A

Zeg dat het niet waar is! Jij bent altijd al een onderkruiper geweest.

Ondertussen probeert Dwerg G stiekem de drie dingen naar zich toe te trekken.

A+L zien dat en vliegen op haar.

Erik moet ze weer uit elkaar halen.

ERIK

Stop nu toch eens met dat vechten altijd.

Ik heb een oplossing. Ik heb hier een steen. Die zal ik ver weggoaien, en wie er het eerst bij is, die mag het eerst kiezen.

De drie kijken elkaar even aan en zetten zich dan als sprinters in de startblokken.

DWERGEN

Gooi maar.

Erik doet alsof hij gooit maar laat in werkelijkheid de steen achter zijn rug neervallen.

De drie dwergen stormen weg.

Erik kijkt ze even na en trekt dan de laarzen aan en neemt de sleutel en de mantel op.

ERIK

Ik heb drie zussen. Maar jaren geleden gingen ze eens bloemen plukken voor mijn moeder en ze zijn nooit meer teruggekeerd. Nu heb ik mijn moeder beloofd dat ik alles zal doen wat mogelijk is om mijn drie zussen terug te vinden. Dus...Laarzen, breng mij op de plaats waar mijn oudste zuster is.

Erik tolt rond als een derwisj en de anderen maken een lawaai waarin we gefluit en gerammel van kettingen herkennen.

Acteur 1 staat plots in de ruimte. Hij houdt iets voor zich uit waaraan kettingen en één of twee sloten hangen.

Erik opent de sloten met zijn toversleutel.

Onmiddellijk verdwijnt Yves en horen we een geluid als van een

*enorme poort die opent zwaait.
Erik loopt kriskras door de ruimte alsof hij vele gangen doorloopt.
En plots staat hij voor Esmeralda.*

ESMERALDA

Wie ben jij dat je het waagt hier binnen te komen?

ERIK

Ben jij niet Esmeralda?

ESMERALDA

Ja. Maar wie ben jij?

ERIK

Ik ben Erik, je jongste broer.

ESMERALDA

Erik! Wat ben ik blij jou te zien.

Ze omhelzen elkaar.

Ik ben zeer gelukkig getrouwd ondertussen.

ERIK

Proficiat.

ESMERALDA

Dank je wel. Maar het is wel spijtig dat mijn man betoverd is.

ERIK

Door wie?

ESMERALDA

Door een reus, een monster van een vent. En zijn betovering zal blijven duren zolang hij niet gedood is.

ERIK

Maak je geen zorgen, lieve zus, ik maak dat wel in orde.

We horen plots het vleugelwieken en de schreeuw van een adelaar.

ESMERALDA

Mijn man is terug. Maak dat je wegkomt Erik. Zolang mijn man betoverd is zijn alle menselijke wezens, behalve ik, doods vijanden voor hem.

ERIK

Maak je geen zorgen. Ik los dat wel op.

*Erik trekt de djellaba over zijn hoofd en is onzichtbaar.
Adelbert, de adelaar, komt met veel gedruis binnen en omhelst
Esmeralda.
Plots wordt hij onrustig.*

ADELBERT

Esmeralda, er is hier een man in huis. Ik voel het aan mijn veren.

ESMERALDA

Het is mijn jongste broer, Erik.

ADELBERT

Ik wil hem zien. Een broer van jou zal ik toch geen kwaad doen.

Erik gooit onmiddellijk de djellaba af.

ERIK

Schoonbroer, ik ben blij met u kennis te maken, maar ik moet weer op pad. Er zijn nog twee van mijn zussen die ik moet terug vinden.

ADELBERT

Ik wil je helpen.

Adelbert trekt een veer uit zijn pluimenbos en geeft die aan Erik.

Als je me ooit nodig mocht hebben, dan wuif je met deze veer en roept: Koning van de vogels, ik heb je hulp nodig!

ERIK

Dank u zeer. Laarzen, breng mij naar Elizabeth, mijn tweede zuster.

*Erik draait weer als een derwisj.
Esmeralda en Adelbert verdwijnen en daar is weer het gedoe met
kettingen en sloten.
Erik loopt weer als het ware door gangen en komt zo plots voor
Elizabeth en Robberecht te staan.
Robberecht heeft een aantal visattributen omhangen.*

ERIK

Jij moet Elizabeth zijn. Ik ben Erik jouw jongste broer. Je moet de groeten hebben van onze moeder en van je oudere zus Esmeralda.

ELIZABETH

Erik, lief broertje van me. Wat ben jij gegroeid! Ik had nooit gedacht dat ik jou nog ooit zou terugzien. Dit is mijn man, Robberecht.

ERIK

Aangenaam kennismaken, Robberecht. Ik veronderstel dat jij ook betoverd bent.

ROBBERECHT

Hoe bedoel je, ook?

ERIK

De man van mijn oudste zus, Adelbert, werd door een reus in een adelaar omgetoverd.

ROBBERECHT

Ik in een reusachtige vis.

ERIK

Ik zal wel afrekenen met die reus. Maar eerst moet ik mijn derde zusje, Emanuelle, nog terug vinden.

ROBBERECHT

Misschien kan ik je helpen met een kleinigheidje.

Robberecht geeft hem een attribuut van zijn kostuum.

Zwaai hiermee door de lucht als je mijn hulp nodig mocht hebben en roep: Koning van de vissen, help mij. En dan wordt je onmiddellijk geholpen.

ERIK

Dank je wel, schoonbroer. En tot zeer binnenkort.
Laarzen, breng me bij Emanuelle.

Erik begint al rond te tollen.

ELIZABETH

Voorzichtig broertje!

*Erik draait nog even rond, terwijl Elizabeth en Robberecht verdwijnen.
Plots staat Erik voor Emanuelle, die onbedaarlijk zit te huilen.*

ERIK

Waarom heb jij zoveel verdriet, lieve Emanuelle?

EMANUELLE

Een reusachtig monster heeft mij ontvoerd. Hij heet George. En hij wil dat ik met hem trouw. Maar ik wil niet. George zegt dat hij onsterfelijk is, behalve op één manier. Maar niemand behalve hij kent die manier. Ik haat hem. Iedere dag opnieuw komt hij me lastig vallen. Ik wil hem dood...
Maar wie ben jij eigenlijk?

ERIK

Ik ben Erik, je jongere broer.

Onstuimige omhelzing.

Je moet de groeten hebben van je zusjes, Esmeralda en Elizabeth.

EMANUELLE

Hoe is met hen?

ERIK

Naar omstandigheden goed. Ik heb een plan. Zeg aan die George dat je erover wil denken met hem te trouwen, als hij je vertelt wat die éne manier is om hem te doen sterven.

We horen een enorm kabaal.

EMANUELLE

George is er.

ERIK

Geen nood. Ik verdwijn.

*Erik kruipt onder zijn djellaba en is onzichtbaar.
George komt binnen. Hij rukt Emanuelle brutaal naar zich toe.*

GEORGE

En?! Heb je nu eindelijk besloten met mij te trouwen?
Anders blijf je hier tot het einde van de wereld zitten.

EMANUELLE

Ik wil er wel eens over nadenken.
Maar dan moet jij me wel vertellen waarom jij niet kan sterven.

GEORGE

Dacht jij misschien mij te kunnen laten sterven?
Lieve kind, om dat te kunnen moet je diep op de bodem van de zee een klein kistje
zoeken. Daarin zit een witte duif. Die duif moet een ei leggen. En dat ei moet op mijn
hoofd worden stukgegooid en dan pas zal ik sterven.
Maar ik denk niet dat iemand in staat is om zoiets te verwezenlijken.

EMANUELLE

Wie weet?

GEORGE

Vertel geen nonsens.
Je kent nu mijn geheim. Nu moet je met me trouwen.

EMANUELLE

Ik zei dat ik erover zou nadenken. Over drie dagen geef ik u mijn antwoord.

*George verdwijnt met veel misbaar.
Erik komt vanonder zijn djellaba.*

ERIK

Even geduld zusje. Ik breng het allemaal in orde.
Laarzen, breng mij naar de zee.

*Erik begint te wervelen.
De anderen brengen emmers met water in de ruimte en maken
zeegeluiden.*

ERIK

Koning van de vissen, help mij!

Robberecht komt aangezwommen.

Robberecht, op de bodem van de zee ligt een kistje. Kan jij dat voor me ophalen?

*Robberecht doet teken aan de anderen om met hem in zee te duiken. Ze zwemmen en maken "visgeluidjes".
Ze vinden het kistje en brengen het tot bij Erik.*

Dank je wel, schoonbroer.

Erik zet het kistje op de grond en neemt de toversleutel.

Sleutel, open het kistje.

Erik opent het kistje en mimeert zelf dat een duif er uit wegvliegt.

Koning van de vogels, help mij.

Adelbert en de anderen komen aangevlogen.

Volg die duif en breng mij het ei dat ze legt.

*Adelbert en de vogels mimeren een vlucht en vinden een ei.
Adelbert geeft Erik het ei.
Erik wervelt rond en staat weer voor Emanuelle.
Hij toont haar het ei en kruipt onder zijn djellaba.
George komt weer met veel misbaar tevoorschijn.*

GEORGE

Wel, heb je nagedacht? Ga je nu met me trouwen?

*Erik springt vanonder zijn djellaba en slaat het ei stuk op het hoofd van George.
George sterft een gruwelijke dood.
Eens George stil ligt, komen de drie zussen en omhelzen hun broer uitbundig en uitvoerig.*

ACTEUR 1

Opruimen!! Het wordt al laat.

*Iedereen gaat terug aan de slag. Ritmisch geheel.
Het begint er langzaam aan opgeruimd uit te zien.
Acteur 1+2 vinden buiten de ruimte een voorgebouwde brug*

*gemaakt uit "K'NEX".
Ze zetten de brug in het midden van de speelruimte.
Er hoort een treinspoor en treinstel bij, dat ze nu beginnen te
Installeren. Treingeluiden!*

ACTRICE 1

Twaalf jaar geleden ging meneer Bouwmans van huis weg om hier, driehonderd kilometer, verder een brug te bouwen. Mevrouw de minister van Openbare werken van deze streek was zeer tevreden over hem.

*De minister gaat tot bij meneer Bouwmans en tikt hem op de
schouder.
Bouwmans stopt met werken en volgt de minister tot vooraan.*

MINISTER

Meneer Bouwmans, u hebt schitterend werk verricht. Dit gewest is fier op u

BOUWMANS

't Is niks, madam, 't is graag gedaan.

MINISTER

Ik wil u daarvoor belonen.

BOUWMANS

Ha ja, ik heb dat hier niet voor niks gedaan.

MINISTER

Ik geef u een groot brood, een gewoon brood en een zeer klein brood.

*Acteur 2 brengt de broden. Plechtige overhandiging.
Tromgeroffel.*

BOUWMANS

Amaai, dat gaat smaken.

MINISTER

Daar bovenop geef ik u ook nog driehonderd goudstukken.

*Acteur 2 brengt goudstukken. Plechtige overhandiging.
Tromgeroffel.*

BOUWMANS

Bon. Merci. Ik ben er dan maar eens mee weg.

Bouwmans gaat de speelruimte uit, tussen de kinderen.

MINISTER

Meneer Bouwmans! Kom terug!

Bouwmans stapt gewoon verder.

Lieve vrienden, help me even. Roep hem terug.
Meneer Bouwmans!! Meneer Bouwmans!!

Na enige tijd keert Bouwmans lopend terug.

BOUWMANS

Er is toch niks kapot aan mijn brug?

MINISTER

Neen, neen, ik was alleen nog niet klaar.

BOUWMANS

Oh pardon.

MINISTER

Ik wil u ook nog drie wijsheden meegeven. Maar ik kan die niet voor niets geven.

BOUWMANS

Wijsheden kan een mens altijd gebruiken. Wat moet dat kosten?

MINISTER

Honderd goudstukken per wijsheid.

BOUWMANS

Amaai, da's niet weinig. Maar, misschien ken ik die wijsheden al. Zeg ze maar één voor één. Als ik ze nog niet ken, zal ik er voor betalen.

MINISTER

De eerste dan: Eet klein en fijn.

BOUWMANS

Dat klinkt goed. Ik had dat nog nooit gehoord. Hier zie, honderd goudstukken. En vertel maar wat die tweede wijsheid is.

MINISTER

Horen, zien en zwijgen.

BOUWMANS

Dat klinkt als een liedje. Maar 't is wel een moeilijke. Horen, dat doe ik altijd en zien ook. Maar zwijgen!? Maar een moeilijke wijsheid is zeker nuttig, vroeg of laat. Allez, hier zie, honderd goudstukken.

MINISTER

Wilt u de derde ook nog horen?

BOUWMANS

Jaja, maar dan is 't gedaan, want dan is mijn geld op.

MINISTER

Luister goed: Eerst blabla, dan pangpang.

BOUWMANS

Zeg dat nog eens?

MINISTER

Eerst blabla, dan pangpang.

BOUWMANS

Daar begrijp ik niets van. Dat is een heel moeilijke. Zijt ge zeker dat die ook maar honderd goudstukken kost?

MINISTER

Heel zeker. Maar deze drie wijsheden brengen veel meer op dan ze kosten.

BOUWMANS

Het is te hopen, anders zouden het maar dwaze wijsheden zijn. Hier zie, mijn laatste honderd goudstukken. En ge zijt zeker dat ge mij nu niets meer te zeggen hebt? Want ik wil nu eindelijk eens naar huis.

MINISTER

Ga op weg, goede vriend. En nog maar eens bedankt voor onze brug.

*Bouwmans gaat terug weg tussen de kinderen door.
De anderen brengen de brug en treinstel weg.*

ACTRICE 1

En zo vertrok onze arme vriend Bouwmans zonder een cent op zak naar huis toe.
Hij liep en hij liep...

Bouwmans komt terug op het speelveld.

...en hij liep tot hij een oorverdovend gerommel hoorde.

De andere spelers maken gerommel. (rommelpot?)

BOUWMANS

Wat is dat voor een lawaai? Toch geen aardbeving zeker?

Door bewegingen met het hoofd en lijf in alle richtingen duidt hij aan dat hij probeert te achterhalen waar het geluid vandaan komt.

Het gerommel wordt zachter als hij van zichzelf weg luistert en sterker als hij naar zijn buik kijkt.

Het lijkt wel of het uit mijn buik komt.

Hij kijkt nog eens naar zijn buik en het gerommel is nu oorverdovend.

Ik zal honger hebben denk ik.

Hij neemt het grootste brood uit zijn rugzak.

Hij wil er zijn tanden inzetten.

Actrice 1 fluistert eerst en zet daarna de kinderen ertoe aan mee te roepen.

ACTRICE 1

Eet klein en fijn.

Eet klein en fijn!

Eet klein en fijn!!!

Bouwmans stopt zijn actie

BOUWMANS

De eerste wijsheid. Eet klein en fijn. Natuurlijk. Dank jullie wel. Bijna had ik zomaar honderd goudstukken voor niets uitgegeven.

Bouwmans steekt het grote brood terug weg en neemt het kleinste en breekt dat in twee en steekt de helft weer weg.

ACTRICE 1

Al etend stapte onze goede vriend verder tot hij heel moe werd.
Hij zag een oud vervallen huisje staan en ging daar naar binnen om te slapen.

*We horen het geluid van een deur.
De andere acteurs komen nu spoken.
Bouwmans opent zijn mond om te schreeuwen.
Actrice 1 loopt tot bij hem en legt haar hand voor zijn mond.*

De tweede wijsheid: Horen, zien en zwijgen.

*Actrice 1 neemt haar hand weg.
Bouwmans blijft staan met open mond.
De spoken blijven ronddwalen en boe-geluiden maken.
Bouwmans sluit zijn mond en "doet die op slot".
De spoken verdwijnen en Bouwmans gaat slapen.
Snurkgeluiden, die stilaan verdwijnen.
We horen nu krekels.
Wanneer dit geluid weg is, wordt Bouwmans wakker.*

BOUWMANS

Goedemorgen allemaal.

ACTRICE 1

Onze goede vriend verfriste zich even bij een emmer water die daar stond en stapte toen verder naar huis.

Bouwmans stapt uit het speelvlak weg.

Hij stapte tot de zon helemaal boven in de hemel stond. Nu was hij terug in zijn eigen dorp.

Zijn vrouw kwam uit hun huis net als hij boven op de heuvel kwam.

*Actrice 3 komt links vooraan in het speelvlak staan.
Bouwmans komt rechts achteraan op een kist staan.
Hij zwaait naar zijn vrouw.
Acteur 2 komt links op en omhelst en zoent de vrouw.*

BOUWMANS

Wat is dat? Mijn vrouw heeft een andere man!! Dit kan toch niet?!

Bouwmans schoudert zijn geweer.

ACTRICE 1

Neen!!!

Kinderen, help mij. De derde wijsheid!!

Eerst blabla, dan pangpang!

Eerst blabla!!

Eerst blabla!!!!

Bouwmans laat zijn geweer zakken.

Acteur 2 verdwijnt.

BOUWMANS

Waarom maken jullie nu zo'n kabaal? Mijn vrouw staat mij daar te bedriegen voor mijn eigen ogen! Ik wou die man neerschieten en nu is hij verdwenen.

Eerst blabla enzovoort, wat heeft dat hier mee te maken?

Bouwmans schoudert opnieuw het geweer.

Actrice 1 zet de kinderen aan mee te doen.

ACTRICE 1

Blablablablablabla!!!

BOUWMANS

Wat zitten jullie daar nu te babbelen? Babbelen? Blablablabla? Babbelen!

Juist ik zal eerst eens met mijn vrouw babbelen.

Bouwmans stapt van zijn kist en gaat naar zijn vrouw.

VROUW

Piet Bouwmans, ben je eindelijk terug?

BOUWMANS

Wie was dat?

VROUW

Weet gij wel hoelang ge weg waart? Twaalf jaar!! Kom hier dat ik u kus en knuffel.

BOUWMANS

Wie was die vent die ge daarjuist stond te kussen en te knuffelen.

VROUW

Onze zoon Koen.

BOUWMANS

Onze zoon? Koen? Is die al zo groot? Maar ja natuurlijk, twaalf jaar was ik weg. Jongens, jongens. En ik had hem bijna neergeschoten. Wat een geluk dat ik die derde wijsheid heb gekocht. Nu snap ik ze. Eerst blabla en dan pangpang.

*Bouwmans omhelst zijn vrouw.
Koen komt terug op.*

KOEN

Moeder, wie is die man?

VROUW

Koen, dit is uw vader.

Koen en Bouwmans omhelzen elkaar

BOUWMANS

En nu heb ik honger als een paard.

*Bouwmans haalt het grootste brood uit zijn rugzak.
Hij breekt het in twee en er rollen talloze goudstukken uit.*

Maar zie nu, we zijn rijk!!!

*Bouwmans en familie en de anderen maken een rondedans.
En al dansend maken ze de hele speelruimte leeg.*

ACTRICE 1

Ziezo, onze zolder is opgeruimd. Ik vond het fijn dat jullie er ook bij waren.

*Iedereen maakt weer groet bewegingen naar elkaar en naar de kinderen.
Het neuzeneuzen niet vergeten.
Dit duurt tot het genoeg is geweest.*